

На фото з архіву театру – кадр із вистави.

Повість про справжню людину

Минулого тижня, як «Гривна» повідомляла читачам, у Херсоні святково й урочисто відкрився 81-й (186-й) театральний сезон

Як завжди, широкий репертуар театру та гра наших талановитих акторів можуть задовольнити найвибагливішого глядача. І, знову таки традиційно, прем'єрна постановка викликала неабиякий резонанс серед шанувальників херсонського театру.

Автором вистави «Каліка з острова Інішмаан» є сучасний ірландський драматург Мартін МакДонах. Його творчість встигла завоювати багато прихильних відгуків. Герої вистави «Каліка з острова Інішмаан» живуть на маленькому покинутому ірландському острові, де всі один одного знають, люблять і ненавидять одночасно. Кожен проклинає свою долю та мріє виїхати, але не всі розуміють, чим може обернутися втілення мрії. Так, каліка Біллі (як усі кличуть головного героя) мріє дізнатися таємницю свого народження, але марно. Одного дня Біллі випадає шанс змінити своє життя...

Неабиякому успіху п'єси в Херсоні сприяв виконавець головної ролі Віталій Пронько. Ця роль – дебют молодого актора. Йому довелося подолати довгий і непростий шлях для здійснення своєї мрії. Звісно, акторська путь рідко встелена трояндами успіху від самого початку, але для Віталія шлях на сцену мав ще й додаткові перепони у вигляді фізичних вад. І, мабуть, лише сила духу допомогла хлопцеві досягти своєї мети.

ІЗ ПЕРШИХ ХВИЛИН – НАЗАВЖДИ

А почалося його захоплення театром у 7 років, коли Віталій разом із іншими вихованцями Цюрупинського будинку-інтернату вперше потрапив до Херсонського обласного музично-драматичного театру на новорічну виставу. «З того моменту, як я побачив це дійство на сцені, – розповів у бесіді з нами Віталій, – в мене з'явилася мрія стати актором, тому що я був здивований тим, наскільки все це було гарно. Мені дуже хотілося вибігти на сцену й повторювати все за акторами. Я вже тоді зрозумів, що хочу стати актором». І хлопець упевнено розпочав втілювати свою мрію в реальність. Під час проживання в дитячому будинку брав участь у всіх святах, у новорічних виставах, сценках – брався за будь-яку роль.

Після закінчення інтернату планував вступити до Донецького училища культури на факультет режисури та організації масових свят – там приймали після 9-ти класів. Ціле літо, згадує Віталій, готувався до вступних іспитів – учив байку, вірш, готував пісню й танець для конкурсу. Але в останню мить, коли вже потрібно було їхати в Донець, керівництво інтернату сказало юнаку: нам, мовляв, подзвонили й повідомили, що факультет не набрав потрібної кількості студентів, тож спеціальність закривають. «Проте потім на сайті я побачив, що набір таки був... – зізнається Віталій. – Я не знаю, чому так сталося, та й це вже інша історія»...

Він спробував вступити й до Херсонського державного університету, приходив до декана факультету культури й мистецтв Миколи Левчен-

ка. Але Микола Григорович, за словами Віталія, відповів: «Якби в тебе було 11 закінчених класів, я б тебе взяв». Тож хлопець пообіцяв згодом повернутися й вступити до ХДУ.

ЗДРАСТУЙ, РЕАЛЬНЕ ЖИТТЯ

А тим часом, аби не втрачати цілий рік для здобуття освіти, у випускника інтернату лишався тільки варіант вступу до обліково-економічного технікуму в Харкові. І там за три роки Пронько освоїв спеціальність соціального працівника. «Саме ці роки життя в Харкові поставили мене як особистість, – розповідає Віталій. – Бо з дитбудинку діти виходять абсолютно соціально невідгодованими, наче не знаємо цього світу взагалі. У дитбудинку все начебто крутиться навколо нас, але робиться для нас не нами, а іншими людьми. Тож потім треба вивчати найпростіші речі заново. Піти до соцзабезу, заповнити документи, оформити якісь папери треба вже самостійно. І ти наляканий, бо не знаєш, як це робиться. Та що там казати: коли нам знадобився оцет, то спочатку ми пішли за ним... до аптеки! Розумієте, наскільки не готові ми до життя?! Саме харківський період навчив мене й таких, як я, елементарним речам, а в цілому – твердо стати на ноги та зрозуміти, хто ти є та як тобі бути далі». В технікумі Віталій також активно займався творчістю, в складі самодіяльних гуртків вигравав багато нагород на місцевому рівні, їздив на різні всеукраїнські театральні фестивалі та навіть поетичні конкурси – адже хлопець пише вірші, два роки тому видав власну збірку. Поезія його більше розкриває тему сирітства, соціальні проблеми, стосунки в суспільстві, але є, звісно, вірші й про кохання. І в Харкові, говорить Віталій, остаточно впевнився, що на правильному шляху, що його покликання – театр, і він має рухатися далі.

ВСЕ БЛИЖЧЕ ДО МЕТИ

Тож виконав обіцянку: повернувся до Херсона й вступив до ХДУ – зараз Пронько вже студент 5-го курсу заочної форми навчання факультету культури й мистецтв за спеціальністю «культурологія, режисура, організація масових свят». Зізнається, спочатку побоювався: «Під час навчання в технікумі я був серед схожих на себе людей, тож не відчував жодного дискомфорту при спілкуванні. А поступаючи до ХДУ, мав побоювання, як студенти будуть дивитися на того, хто так вирізняється з-поміж них. Але виявилось, марно. Звісно, в перші дні на мене здивлялися з цікавістю, тиццали пальцями, та я на те не зважав. А з часом усе притерлося: студенти звикли до мене, а я – до їхніх поглядів. А вже моя активна участь у самодіяльності та в житті університету призвели до того, що мене стали сприймати як свого, як звичайну людину». А ця діяльність і справді була помітною: ще на 1-му курсі Віталій почав працювати в студентському театрі «Студі-арт» під керівництвом Лідії Лимаренко. Зазвичай керівництво

театру знайомиться з новими студентами, розповідає про свою діяльність і запрошує «пробуватися». Віталій одразу повідомив, що й прийшов до ХДУ, аби стати актором, пов'язати свою професію зі сценою та театром. І вже тижні через два після знайомства Лідія Іванівна запросила юнака на репетицію – вони тоді ставили «Ніч на полонині», і їм потрібен був хтось на роль Потвори, старого чоловічка в лахмітті, якого всі в лісі боялися. «Я погодився без проблем, – пригадує Віталій, – і з того часу став постійним учасником «Студі-арт». А вже на 4-му курсі дзвонить мій телефон, піднімаю слухавку – і сам Олександр Книга говорить, що він запрошує мене поговорити і, можливо, запропонувати роботу. Звісно, я погодився!»

РІШУЧИЙ КРОК ДО МРІЇ

А знав гендиректор театру про Віталія ще з часів дитячого будинку: на свій випускний вечір 9-й клас Віталія ставив повну п'єсу «Сватання на Гончарівці», і Пронько грав Стецька. Саме на цій виставі були присутні актори та режисер облмуздрамтеатру, які потім визнали, що були вражені цією прем'єрою. Дехто навіть казав, згадає Віталій, що професійним акторам варто щось узяти з його образу Стецька, а хлопцю радили розвивати свій акторський талант. Тож ця роль фактично закріпила рішення стати актором. А театр потім став тісно співпрацювати з Цюрупинським дитбудинком: актори приїждять туди зі своїми постановками, завжди почесні гості. Оксана Книга, говорить Віталій, особливо опікується вихованцями, часто приїздить поспілкуватися. Отак і дізналися, що Пронько тепер навчається в Херсоні на факультеті культури та не полишив своєї мрії стати актором. Тож коли в театрі знадобився хтось, хто б міг зіграти в п'єсі МакДонаха «Каліка з острова Інішмаан», згадали про нього. «Коли я прийшов на першу зустріч до Олександра Андрійовича, – говорить Віталій, – він розповів про ідею цієї постановки. Та наголосив, що за європейським зразком хочуть зробити так, щоб люди з обмеженими можливостями теж ставали частинкою театру, як і суспільства взагалі». До речі, людина з інвалідністю в головній ролі цієї п'єси – унікальне явище в Україні, на чому наголошував Олександр Книга, хоча ця постановка йде в деяких інших театрах. Буквально напередодні нашої розмови Віталій Пронько підписав контракт із театром на три роки, ставши штатним актором. Цьому сприяв і його дебют у виставі, який мав шалений успіх, став перепусткою до роботи в театрі.

«В МЕНЕ Є ОДИН Я»

«Та вже так склалося, що все життя маю постійно щось доводити, – визнає Віталій. – Коли в 4 роки потрапив до інтернату, без будь-яких перевірок чи тестування мене направили у відділення для дітей із розумовою відсталістю. Я б нікому не бажав там опинитися, бо дуже страшно: діти, котрі лежать, не усвідомлюють себе, потребують постійного піклування. Вони сховані від соціуму взагалі. А мені доводилося проходити різні комісії, доводячи, що я не такий.

Закінчення на стор. 10.

■ 30 октября – День автомобилиста

АВТО

«В последнее время на дорогах Херсона всё чаще замечаю легковые автомобили с иностранными номерными знаками, – обратился в редакцию «Гривны» житель областного центра Владимир

Причём как-то резко их число вроде бы увеличилось». Вполне вероятно, что наш читатель прав: с 1 августа текущего года в Украине вступил в силу закон о снижении акциза на импорт в нашу страну б/у автомобилей, и некоторые автолюбители поспешили реализовать свою мечту об иномарке.

информация об изъятии которых всё чаще стала появляться в Интернете.

ЗАГРАНИЦА НАМ ПОМОЖЕТ?

Если перевести все хитросплетения юридического языка на понятный, то закон можно свести к одному: с 1 августа у украинцев появилась возможность, при условии личного выезда за границу, один раз в год законно купить один поддержанный автомобиль не старше шести лет стоимостью до 10 тысяч евро, завезти его в Украину и растаможить по льготной ставке акциза. Россия, понятное дело, не в счёт.

Новые акцизы будут действовать до 31 декабря 2018 года. Так, для растаможивания автомобиля с двигателем 1 литр теперь надо будет уплатить 63 евро вместо прежних 1761 евро, с двигателем 2 литра – 534 евро вместо 4882. А для наиболее популярных автомобилей с двигателем 1,5 литра вместо 3 тысяч евро оплатить надо будет 90 евро. Но дешёвую иномарку можно приобрести не для продажи, а для собственного пользования. Кроме того, авто должно быть с двигателем стандарта Евро-5 и выше, иначе дешёво растаможить его по новому закону не удастся. После введения этого закона в Украину было ввезено около 4 тысяч автомобилей не старше 2010 года, и поступления в бюджет составили почти 270 миллионов гривен.

Правда, как водится, многие спутали грешное с праведным – то ли недопоняли, о чём идёт речь в законе, то ли сам документ недостаточно проработан. Например, не каждый украинец имеет возможность съездить за границу за машиной, да и не все иностранцы спешат продать за недорого хороший автомобиль, бывший в употреблении менее 5 лет. Так или иначе, как показывают результаты первых месяцев работы этого закона, массового ввоза дешёвых и хороших автомобилей из Европы так и не произошло. Более того, в лидерах по продажам на отечественном авторынке, как и раньше, числятся нерастаможенные и полуплегальные автомобили,

«НЕЛЕГАЛОВ» ЛОВЯТ

Властями Украины была «объявлена война» машинам «на польских бляхах» (так традиционно называют технику, не прошедшую процедуру таможенной очистки). За нарушение сроков временного ввоза и транзита грозят наказывать автомобилистов большими штрафами. И буквально на днях первый украинец уже поплатился за езду на нерастаможенном авто. Один из райсудов Одессы признал законным постановление таможни о взыскании с гражданина штрафа в размере 618 тысяч гривен. В результате одессит лишился авто с иностранной регистрацией, на его квартиру наложен арест. Вывод прост: чтобы быть уверенным в беспроблемной покупке машины, лучше обратиться в автосалон.

ДОМА ЛУЧШЕ

Жителям нашего региона есть где реализовать свои мечты: в Херсоне есть 10 автосалонов плюс ещё один в Новой Каховке. Между прочим, по итогам 2015 года один из херсонских автосалонов стал лучшим в Украине в своём бренде. В целом же в салонах представлен практически весь ряд машин, желанных для украинцев. Как «Гривне» рассказал менеджер одного из салонов, ситуация с продажами сейчас значительно лучше, чем, например, в начале 2014 года. Видимо, люди постепенно привыкают и к тревожной ситуации в стране, и к колебаниям курса доллара. Более того, на этих колебаниях кое-кто ухитряется ещё и выгодно приобрести себе авто. Ведь цены на машины в херсонских салонах фиксированы в гривне, и при резком росте валютного курса их не всегда успевают поменять. Эта нестабильность приносит автосалонам и прочие неудобства: поставщики порой осторожничают, не дают нужного количества машин, на которые есть спрос, боясь, что не сумеют их все

» Коротко

■ В начале декабря будет введён новый график движения поездов «Интерсити» Киев – Херсон. Из Киева поезд станет отправляться в 7:46, в Херсон пребывать – в 14:54 (пока 7 часов 8 минут – это рекорд для поездов на участке Киев – Херсон).

Обратный поезд будет отправляться из Херсона в 15:57 и прибывать в Киев в 23:07.

■ Горсовет Херсона запретил размещать на территории города информационные сюжеты о пассажирооперевозках в оккупированные Крым, Луганскую и Донецкую области. Такое решение принято на сессии 20 октября.